

De Heilige Geest

Door Michael Morrison

De Heilige Geest is God aan het werk – scheppend, sprekend, ons vormend, leeft in ons, werkt in ons. Hoewel de Heilige Geest dit allemaal kan doen zonder dat we dat weten, kan het ons helpen als we daar meer over weten.

De Heilige Geest is God

De Heilige Geest heeft de karaktereigenschappen van God, is te vergelijken met God en doet werk dat alleen God kan doen. Net zoals God, is de Geest heilig – zo heilig dat het beledigen van de Geest net zo zondig is als het met de voeten treden van de Zoon van God (Heb. 10:29). Godslastering tegen de Heilige Geest is een niet te vergeven zonde (Mat. 12:32). Dit geeft aan dat de Geest van nature heilig is en in meerdere mate heilig dan de heiligheid die aan de tempel werd toegeschreven.

Net zoals God, is de Heilige Geest eeuwig (Heb. 9:14). Net zoals God, is de Heilige Geest overal aanwezig (Ps. 137:7-9). Net zoals God, is de Heilige Geest alwetend (1 Cor. 2:10-11; Joh. 14:26). De Heilige Geest creëert (Job. 33:4; Ps. 104:30) en is de kracht achter wonderen (Matt. 12:28; Rom. 15:18-19), en doet daarmee het werk of de bediening van God.

Verschillende passages behandelen de Vader, de Zoon, en de Heilige Geest als zijnde in dezelfde mate goddelijk. In een behandeling van geestelijke gaven, plaatst Paulus de Geest, de Heer, en God op gelijke voet (1 Cor. 12:4-6). Hij besluit een brief met een driedelig gebed (2 Cor. 13:14). Petrus begint een brief met een driedelige formule (1 Pet. 1:2).

De doopformule geeft een sterkere blijk van eenheid – “in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes” (Matt. 28:19). De drie vallen onder één benaming, wat duidt op één Geest en één (Opper)wezen.

Wanneer de Heilige Geest iets doet, doet God het. Wanneer de Heilige Geest spreekt, spreekt God. Toen Ananias tegen de Heilige Geest loog, loog hij tegen God (Hand. 5:3-4). Petrus zei, dat Ananias niet zozeer tegen de vertegenwoordigers van God maar tegen God zelf had gelogen. Een mens kan niet tegen een onpersoonlijke macht “liegen.”

In een passage zegt Paulus dat een christen een tempel is van de Heilige Geest (1 Cor. 6:19); en ergens anders zegt hij dat we Gods tempel zijn (1 Cor. 3:16). Een tempel is bestemd voor het aanbidden van een goddelijk wezen, niet voor een onpersoonlijke macht. Toen Paulus “tempel van de Heilige Geest” schreef, wilde hij daarmee zeggen dat de Heilige Geest God is.

De Heilige Geest en God zijn gelijk; Hand. 13:2 “zeide de Heilige Geest: Zondert Mij nu Barnabas en Saulus af voor het werk, waartoe Ik hen geroepen heb.” Hier spreekt de Heilige Geest als God.

Op een vergelijkbare manier zegt de Heilige Geest dat de Israëlieten “Mij verzochten door Mij op de proef te stellen”; de Heilige Geest zegt dat “daarom heb Ik een afkeer gekregen... Nooit zullen zij tot mijn rust ingaan” (Heb. 3:7-11).

THEMA - REEKS

Maar de Heilige Geest is niet een andere naam voor God. De Heilige Geest is verschillend van de Vader en de Zoon, zoals te zien is in de doop van Jezus (Matt. 3:16-17). De drie zijn verschillend, doch één.

De Heilige Geest doet het werk van God in ons leven. We zijn uit God geboren (Joh. 1:12), wat hetzelfde is als geboren worden uit Geest (Joh. 3:5). De Heilige Geest is het middel waardoor God in ons leeft (Ef. 2:22); 1 Joh. 3:24; 4:13). De Heilige Geest leeft in ons (Rom. 8:11; 1 Cor. 3:16) – en omdat de Geest in ons leeft, zijn we in staat te zeggen dat God in ons leeft.

De Geest is persoonlijk

- De Schrift schrijft de Heilige Geest persoonlijke karakteristieken toe. De Geest leeft (Rom. 8:11; 1 Cor. 3:16).
- De Geest spreekt (Hand. 8:29; 10:19; 11:12; 21:11; 1 Tim. 4:1; Heb. 3:7; etc.).
- De Geest gebruikt soms het persoonlijk voornaamwoord “Ik” (Hand. 10:20; 13:2).
- De Geest kan worden toegesproken, getest, gegriefd, beledigd of belasterd (Hand. 5:3, 9; Ef. 4:30; Heb. 10:29; Mat. 12:31).
- De Geest leidt, bemiddeld, roept en stelt aan (Rom. 8:14, 26; Hand. 13:2; 20:28).

Rom. 8:27 verwijst naar de “geest” van de Geest. Hij oordeelt – Hij neemt besluiten “het heeft de Heilige Geest en ons goed gedacht” (Hand. 15:28). De Geest “weet” en “werkt” (1 Cor. 2:11; 12:11). Het is geen onpersoonlijke kracht.

Jezus noemde de Heilige Geest de parakletos – vertaald met de Verrooster, de Verdediger of de Adviseur. “En Ik zal de Vader bidden en Hij zal u een andere Trooster geven om tot in eeuwigheid bij u te zijn, de Geest der waarheid (Joh. 14:16-17). De Heilige Geest onderwijst, test, overtuigd, leidt en onthult waarheid (Joh. 14:26; 16:26; 16:8, 13-14). Dit zijn persoonlijke taken.

Johannes gebruikt de mannelijke vorm van parakletos; het was niet nodig het woord neutraal te maken. In Joh. 16:14, worden zelfs mannelijke voornaamwoorden (hij) gebruikt nadat het neutrale woord “Geest” is vernoemd. Het zou gemakkelijker geweest zijn naar neutrale voornaamwoorden te switchen (het), maar dat deed Johannes niet. De Geest kan hij genoemd worden. Grammatica is echter maar in beperkte mate belangrijk; wat belangrijk is, is dat de Heilige Geest persoonlijke karakterkenmerken heeft. Hij is geen onpersoonlijke kracht, maar de intelligente en Goddelijke helper die in ons woont.

De Geest in het Oude Testament

De Schrift heeft een onderdeel getiteld: “De Heilige Geest.” We leren over de Geest hier wat en daar wat naarmate de Schrift vermeldt wat de Geest doet. Het Oude Testament geeft ons slechts een paar vluchtige indrukken.

De Geest was betrokken bij het creëren en onderhouden van alle leven (Gen. 1:2; Job 33:4; 34:14). De Geest van God vulde Bezaleël met de vakkundigheid om het tabernakel te bouwen (Ex. 31:3-5).

Hij vervulde Mozes en kwam op de 70 ouderlingen (Num. 11:25). Hij vervulde Jozua met wijsheid en vervulde leiders als Samson met >>

kracht en bekwaamheid om te vechten (Deut. 34:9; Richt. 6:34; 14:6). Saul ontving Gods Geest maar die werd hem later weer afgenomen (1 Sam. 10:6; 16:14). De Geest gaf aan David plannen om de tempel te bouwen (1 Kron. 28:12). De Geest inspireerde profeten tot spreken (Num. 24:2; 2 Sam. 23:2; 1 Kron. 12:18; 2 Kron. 15:1; 20:14; Ezek. 11:9; Zech. 7:12; 2 Pet. 1:21).

Zo ook in het Nieuwe Testament, zette de Geest mensen aan tot spreken, waaronder Elisabet, Zacharia en Simeon (Lucas 1:41, 67; 2:25-32). Johannes de Doper was zelfs vervuld van de Heilige Geest vanaf zijn geboorte (Lucas 1:15). Het verkondigen van de komst van Jezus, die de mensen niet alleen maar met water zou dopen, maar met 'de Heilige Geest en met vuur' (Lucas 3:16) was zijn belangrijkste taak.

De Geest en Jezus

De Heilige Geest was betrokken bij heel het leven van Jezus. De Geest veroorzaakte zijn conceptie (Mat. 1:20), kwam neer op Hem toen Hij gedoopt werd (Mat. 3:16). Voer Hem naar de woestijn (Lucas 4:1) en zalfde Hem om het evangelie te prediken (Lucas 4:18). Door de Geest van God dreef Jezus demonen uit (Mat. 12:28). Het was door de Geest dat Hij zichzelf als een offer voor de zonden offerde (Heb. 9:14) en werd door diezelfde Geest uit de doden opgewekt (Rom. 8:11).

Jezus leerde dat de Geest door zijn discipelen zou spreken in tijden van vervolging (Mat. 10:19-20). Hij zei hen om volgelingen te dopen in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest (Mat. 28:19). Hij zei dat Hij er zeker van was dat de Vader de Heilige Geest zou geven aan hen die daarom vragen (Lucas 11:13).

De belangrijkste leringen van Jezus over de Heilige Geest staan in het evangelie van Johannes. Mensen moeten ten eerste "geboren worden uit Geest" (Joh. 3:5). De mensen hebben een geestelijke vernieuwing nodig, en dit kan niet van binnenuit komen: het is een geschenk van God. Hoewel geest niet gezien kan worden, maakt de Heilige Geest een verschil in ons leven (v. 8).

Jezus onderwees ook, "Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke! Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien" (Joh. 7:37-38). Johannes voegt er deze verklaring aan toe: "Dit zeide Hij van de Geest, welke zij, die tot geloof in Hem kwamen, ontvangen zouden" (v. 39). De Heilige Geest bevredigt een innerlijke dorst. Hij geeft ons die relatie met God waarvoor we geschapen zijn. We ontvangen de Geest door naar Jezus te gaan, en de Geest kan onze levens vervullen.

Johannes zegt ons ook, "want de Geest was er nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was" (v. 39).

Vóór de komst van Jezus waren diverse mannen en vrouwen al vervuld met de Geest, maar de Geest zou zich spoedig op een nieuwe en nog krachtigere manier manifesteren – op Pinksteren. De Geest is nu op een veel grotere schaal beschikbaar: voor allen die de naam des Heren aanroepen (Hand. 2:38-39).

Jezus beloofde zijn discipelen dat ze de Geest der waarheid zouden ontvangen, dat die in hen zou komen wonen (Joh. 14:16-18). Dit staat gelijk aan het naderen van Jezus tot zijn discipelen (v. 18), omdat hij zowel de Geest van Christus is, als de Geest van de Vader – gezonden door Jezus zowel als de Vader (Joh. 15:26). De Geest maakt Jezus voor iedereen beschikbaar en gaat verder met Zijn werk.

De Geest zou de discipelen onderwijzen en hen herinneren aan al wat Jezus gezegd had (14:26). De Geest leerde hen dingen die ze vóór de opstanding van Jezus niet konden begrijpen (16:12-13).

De Geest getuigt van Jezus (15:26; 16:14). Hij maakt geen reclame voor zichzelf, maar leidt de mensen tot Jezus Christus en de Vader. Hij spreekt niet uit zichzelf, maar alleen als de Vader het wil (16:13). En omdat de Geest in miljoenen mensen kan wonen, was het beter voor ons dat Jezus ons verliet en ons zijn Geest zond (16:7).

De Geest is werkzaam in evangelisatie, probeert daarbij de wereld hun schuld te doen inzien, hun behoefte aan rechtvaardigheid en de zekerheid van het oordeel (vs 8-10). De Heilige Geest richt de mensen op Jezus als de oplossing voor schuld en als de bron van rechtschapenheid.

De Geest en de kerk

Johannes de Doper zei dat Jezus de mensen zou dopen met de Heilige Geest (Marcus 1:8). Dat was op de Pinksterdag na zijn verrijzenis, toen de Geest op spectaculaire wijze nieuwe kracht aan zijn discipelen gaf (Handelingen 2). Dat betrof ook dat het spreken dat begrepen werd door andere mensen uit andere landen (v. 6). Terwijl de kerk groeide deden soortgelijke wonderen zich voor bij een paar andere gelegenheden (Hand. 10:44-46; 19:1-6).

Als historicus, geeft Lucas verslag van de ongebruikelijke zowel als de karakteristieke gebeurtenissen. Er blijkt nergens uit dat deze wonderen zich bij alle nieuwe gelovigen voordeden. Paulus zegt dat alle gelovigen gedoopt worden met de Heilige Geest in één lichaam – de kerk (1 Cor. 12:13). Aan eenieder die geloof heeft wordt de Heilige Geest gegeven (Rom. 10:13; Gal. 3:14). Of er zich nu wonderen bij hen voordeden of niet, alle gelovigen zijn gedoopt met de Heilige Geest. Het is niet nodig om als bewijs daarvan naar een bepaald wonder te zoeken.

De Bijbel geeft geen enkele gelovige de opdracht om de doop met de Heilige Geest te zoeken. In plaats daarvan wordt elke gelovige aangemoedigd om voortdurend vervuld te zijn met de Heilige Geest (Ef 5:18) – om volkomen ontvankelijk te zijn voor de leiding van de Geest. Dit is een ononderbroken plicht, geen eenmalige zaak.

We dienen eerder God te zoeken, in plaats van een wonder, en laten het aan God over om te beslissen of er een wonder moet gebeuren of niet. Paulus beschrijft de kracht van God niet in termen van wonderen, maar van innerlijke kracht, van hoop, liefde, dienstbaarheid, begrip, lijden en krachtig preken (Rom. 15:13; 2 Cor. 12:9; Ef. 3:7, 16-18; Col. 1:11, 28-29; 2 Tim. 1:7-8). Allemaal voorbeelden van hoe Gods kracht in menselijke levens werkt.

Zoals we bij het onderzoeken van het boek Handelingen kunnen zien, is de Geest de kracht achter de groei van de kerk. De Geest gaf de discipelen kracht om te getuigen over Jezus (v. 8). Hij gaf de discipelen grote moed bij het prediken van Christus (4:8, 31; 6:10). Hij gaf Filippus instructies en bracht hem over naar een andere plek (Hand. 8:29, 39).

De Geest bemoedigde de kerk en stelde leiders aan (9:31; 20:28). Hij sprak tot Petrus en tot de kerk in Antiochië (10:19, 11:12; 13:2). Hij inspireerde Agabus om een hongersnood te voorspellen en om Paulus een vloek uit te laten spreken (11:28; 13:9). Hij leidde Paulus en Barnabas op hun reizen (13:4; 16:6-7) en hielp de raad in Jeruzalem om tot een besluit te komen (15:28). Hij zond Paulus naar Jeruzalem en waarschuwde hem wat er zou gebeuren (20:22-23; 21:11). >>

De kerk bleef voortbestaan en groeide alleen door de werkzaamheid van de Geest in de gelovigen.

De Geest en de gelovigen vandaag

God de Heilige Geest heeft een innige verbondenheid met het leven van de gelovigen vandaag. Hij leidt ons tot berouw en geeft ons nieuw leven (Joh. 16:8; 3:5-6). Hij woont in ons, onderwijst ons en leidt ons (1 Cor. 2:10-13; Joh. 14:16-17, 26; Rom. 8:14). Hij leidt ons door de Schrift, gebed en door andere christenen. Hij is de Geest van wijsheid, helpt ons met vertrouwen te kijken naar beslissingen, liefde en zelfbeheersing (Ef 1:17; 2 Tim. 1:7).

De Geest besnijdt onze harten, verzegelt ons, zet ons apart voor zijn doel (Rom. 2:29; Ef. 1:14). Hij doet liefde in ons ontstaan en de vrucht van rechtvaardigheid (Rom. 5:5; Ef. 5:9; Gal. 5:22-23). Hij brengt ons in de kerk en helpt ons te beseffen dat we Gods kinderen zijn (1 Cor. 12-13; Rom. 8:14-16).

We kunnen God aanbidden “door de Geest,” ons hart gericht op wat de Geest wil (Phil. 3:3; 2 Cor. 3:6; Rom. 7:6; 8:4-5). We spannen ons in om hem te behagen (Gal. 6:8). Als we geleid worden door de Geest, geeft hij ons leven en vrede (Rom. 8:6). Hij geeft ons toegang tot de Vader (Ef. 2:18). Hij staat ons bij in onze zwakheid, wij hebben een voorspraak bij Hem (Rom. 8:26-27).

De Heilige Geest geeft ook geestelijke gaven, en ook leiders voor de kerk (Ef. 4:11), belangrijke taken binnen de kerk (Rom. 12:6-8), en sommige bekwaamheden voor buitengewone doeleinden (1 Cor. 12:4-11).

Niemand heeft alle gaven, ook heeft niet iedereen een gave (vs. 28-30). Alle gaven, of die nu geestelijk zijn of “natuurlijk,” dienen te worden gebruikt in het algemeen belang, om de gehele kerk van dienst te zijn (12:7; 14:12). Elke gave is belangrijk (12:22-26).

We hebben nu slechts de eerstelingen van de Geest, slechts een onderpand met de garantie van veel meer in onze toekomst (Rom. 8:23; 2 Cor. 1:22; 5:5; Ef. 1:13-14).

De Heilige Geest is God aan het werk in onze levens. Alles wat God doet wordt gedaan door Zijn Geest. Paulus moedigt ons daarom aan: “Laten wij ook de Geest het spoor houden... En bedroeft de Geest Gods niet... Dooft de Geest niet uit” (Gal. 5:25; Ef. 4:30; 1 Thess. 5:19). Wees oplettend op wat de Geest zegt. Als Hij spreekt, spreekt God.

De Drieëenheid 1 + 1 + 1 laat zich niet optellen

De Vader is God, en de Zoon is God, en de Heilige Geest is God, maar er is maar één God. “Wacht eens even,” zullen sommige mensen zeggen. “Eén plus één plus één is gelijk aan één? Dan kan niet goed zijn. Het laat zich niet optellen.”

Klopt, het laat zich niet optellen – en dat is ook de bedoeling. God kun je niet zomaar optellen. Er kan maar één almachtig, alwijs wezen zijn dat bovendien overal aanwezig is, dus kan er maar één God zijn. In een geestelijke wereld, zijn de Vader, de Zoon, en de Heilige Geest God, verenigd op een manier die voor materiële zaken onmogelijk is. Onze wetenschap is gebaseerd op materiële zaken; het werkt niet altijd in het domein van de wetenschap.

De Vader is God en de Zoon is God, maar er is maar één goddelijk wezen. Het is niet een familie of een comité van goddelijke wezens – een groep kan niet zeggen, “Niemand is aan Mij gelijk” (Jes. 43:10; 44:6; 45:5). God is één bovennatuurlijk wezen – meer dan één Persoon, maar slechts één God. De vroege christenen hebben dit idee niet overgenomen van de heidenen of uit de filosofie – zij werden ertoe gedwongen door de Schrift.

Net zo goed als de Schrift leert dat Jezus Christus goddelijk is, leert het ook dat de Heilige Geest goddelijk en persoonlijk is. Wat de Heilige Geest doet, doet God ook. De Heilige Geest is God, net als de Zoon en de Vader – drie Personen volmaakt verenigd in één God: de Drieëenheid.

Artikel uit de Worldwide News 2003 vertaald door B. Hoës
© auteursrechten Worldwide Church of God